

Meie Aeg

KRISTLIK BÜLLETÄÄN

NR. 5 (11)

1990

2. AASTAKÄIK

«Jumal ja mina harisime üles viiskümmend aakrit maisipõldu. Tema lõi maapinna; Tema aetas sügavad niiskusevarud selle alla... Mina kündsin maa üles, äestasin selle ja aetasin seemne ilusatesse sirgetesse ridadesse.

Ma jätsin külvatud põllu Tema hoolde. Soojus ja päikesepaiste mänglesid selle kohal. Siis ilmusid tillukesed võrsed.

Ma harisin maad, sellal kui Jumal töötas minu kõrval. Kui Tema ei oleks teinud oma tööd hästi, oleks minu töö ebaõnnestunud. Kui mina ei oleks teinud oma tööd hästi, oleks Tema töö ebaõnnestunud.

Mina liikusin oma kahe hobusega mööda pikki vagusid. Jumal aga kasutas minu põlul 121 000 hobust — 2420 hobujõuühikut jumalikku energiat langeb aakrile igal päikeselisel hetkel.

Pika suve kestel kastis Tema kasvavat vilja; mitte nii kasinalt, nagu mina oma aiakastmisvoolikust. Tema andis

mu maatükile kümneid tuhandeid tonne vett.

Mina töötasin oma põllul 500 töötundi. Jumal töötas kogu suve, peatumata hetkekski. Ka pärast seda, kui mina olin oma töö lõpetanud ning lahkunud, jäi Tema tööle.

Ilma Tema imeta poleks ma saanud oma töö eest ühtki tera. Iga tera, mille ma külvasin maikuu, muutus 1200 teraks septembris. Villi, mille kasvatasime, kuulub nii Temale kui minule, kuna me oleme kaastööliselised.»

«Jumal asetab iga inimese ette suurepärase võimaluse koostööks Temaga. Jah, see saab olla küll ebavõrdne koostöö, kuna Jumal teeb nii palju ja meie suudame teha nii vähe, ometi on see koostöö. Seepärast võib iga inimene töö lõpul, olles teinud oma parima, vaadata tagasi ja öelda: «Kui Jumal ei oleks teinud oma osa hästi, oleks minu töö nurjunud. Kui mina ei oleks teinud oma osa hästi, oleks Tema töö nurjunud.»

(G. E. Vandemani raamatust «Mässav planeet»)

«Jumal, sinule laulgu tänu rahvad,

Sinule laulgu tänu kõik rahvad!

Maa on andnud oma vilja!

Jumal, meie Jumal, õnnistagu meid!»

Psalm 67, 6.7

KÄESOLEVAS NUMBRIS:

VAJADUS SEESMISE UUENDUSE JÄRELE

KÜLVIST JA LÖIKUSEST; LÖIKUSTÄNU

55. SPA PEAKONVERENTSI ISTUNGJÄRK

TAGASIPILK SUVELAAGRITALE

Aastaid tagasi kuulsin sellise loo. Keegi kurtis oma naabrile, et ta ei maga end öösel välja, kuna naabri kukk armastab ebasobival ajal kirreda ja segab niiviisi tema und. Kuke omanik otsustas halvasti magavale naabrile vastu tulla ja sulges kuke ööseks ruumi, kust kiremine välja ei kostaks. Hommikul küsis omanik naabrilt, kuidas ta sel öösel magas. «Halvas-ti!» oli vastus. «Miks?» Kas sa tõesti kuulsid ka täna öösel meie kuke kiremist?» «Ei, aga ma ei saanud magada, kuna kogu aeg oli niisugune tunne, et kohe-kohe kuulen, kuidas kukk kireb...»

Miks see õnnetu inimene ei saanud magada? Võtl-olla oli kukk tema närvid tõepoolest niivõrd «üles kruvinud», et ta ei saanud uinuda isegi siis, kui kukelaulu kuulda ei olnud. Arvan siiski, et tema unetuse põhjus peitus milleski muus. Kukele võis küll veeretada süü, kuid tema ei olnud tegelik unetuse põhjustaja. Kuke-laul võis unetusele vaid kaasa aidata.

See lugu näitab ilmekalt, kuidas inimene otsib oma probleemide põhjust mitte iseenda juurest, vaid hoopis mujalt. Ometi saab suur osa probleemide alguse meist enestest. Tihti ei tunne me ennast küllaldaselt ega suuda seetõttu uskuda, et see on nii. Apostel Paulus kirjutab: «Sest me teame, et käsk on väimne, aga mina olen lihalik ja müüdüd patu alla. Ma ei tunne ju ära, mida ma teen; sest ma ei tee seda, mida ma tahan, vaid mida ma vihkan, seda ma teen. Nii ma leian eneses käsu, et kuigi ma tahan teha head, on mulle omane teha kurja» (Rm 7, 14.15.21).

Miks halb nakatab kergemini kui hea, küsivad paljud? Näiteks laste juureski võime täheldada, et mõni rumal sõna või halb harjumus hakkab kergemini külge kui hea. Pau-

lus ütleb välja kibeda tõe — inimesele on omane teha kurja. Miks on inimesele omane teha kurja? Ta on «lihalik ja müüdüd patu alla». Patuseid tegusid põhjustab inimeses pesitsev patt. «Kui ma nüüd teen seda, mida ma ei taha, siis ei tee seda enam mitte mina, vaid patt, mis minus elab» (Rm 7, 20). Teisiti öelda, inimene on kalduv patule, kuna tema olemus on kaasasün-

millisele patule kedagi ahvatlema. Miks peaks ta ahvatlema kedagi tegema seda, mis on just sellele inimesele vastumeelt, kui mõnda teist pattu teeb ta heameelega?

Selleks, et inimene, kes ei kuuletu Jumala Vaimu häälele, astuks piltlikult öeldes mööda esivanemate sissetallatud paturada, pole saatanal tarvis teha erilisi jõupingutusi. Veelgi lihtsam on tal nendega,

Vajadus seesmise uuenduse järele

dinult patune. Oma patuse oleme pärinud vanematelt, kes pärisid selle oma vanematelt jne., kuni Aadamani välja. Taavet väljendab inimese kaasasündinud patusest järgmiselt: «Vaata, süüteo olen ma sündinud ja patus on mu ema mind saanud» (Ps 51, 7).

Niisiis, kalduvus patule on inimeses enne, kui ta mõne konkreetse patuteo teeb. Jakoobus kirjeldab seda järgmiselt: «Aga igaüht kiusatakse, kui tema enese himu teda veab ning ahvatleb; pärast, kui himu on rasestunud, toob ta patu ilmale, aga kui patt on täiesti tehtud, sünnitab ta surma» (Jk 1, 14.15). Olu-korrad, millesse keegi satub ja kõik välised tegurid ainult soodustavad patu esiletulekut. Patu teostamist soodustavate olukordade loomisega tegeleb Jumala ja inimeste vaenlane saatana. Tema sisendab ka inimesele patuseid mõtteid, justkui öeldes: «Tee seda!» Kui poleks vastasmõju, Püha Vaimu tööd, oleks saatanal üpris kerge inimesi patustamiseni viia, sest inimestele on omane pattu teha. Inimeste kalduvused, eelsoodumused pattudele on erinevad, kuid saatana teab,

kes on juba harjunud oma paturajal käima, sest nad ise tahavad teha seda, mis on patt. Neile ei tule pähegi, et see, mida nad teevad, on tõesti patt. Tihti sellele lihtsalt ei mõelda. Seetõttu ei saa neid inimesi kohe tahtlikult patustajateks nimetada, kuigi kindlasti on palju ka selliseid.

Saatanal on selleks, et inimest patuteel sügavamale viia, sajanditepikkused kogemused ja mitmesugused abivahendid, kasvõi näiteks alkohol ja narkootikumid. Ka patustanud inimene muutub tema käes tööriistaks teiste mõjutamisel patule. Raskeks läheb saatanal siis, kui inimene hakkab kuuletuma Püha Vaimu häälele. See ajab ta lausa vihale; ta ei soovi oma ohvrit kergesti loovutada. Tänu Jumalale, et Püha Vaim tegutseb, ja et Tema tegevus ei piirdu ainult inimese informeerimisega patust. Püha Vaim äratab tahte ja annab jõu patust vabaneda. «Sest Jumal on see, kes teie on tegev, et te tahate ja tegutsete tema hea meele järgi» (Flp 2, 13).

Patustus on väga tõsine probleem. Inimese mõistus ja teadlikkus osutuvad

selle ees jõuetuiks. Paulus väljendab seda järgmiselt: «Sest seespidise inimese poolest on mul Jumala käsust hea meel, aga oma liikmetes ma tunnen teist käsku, mis paneb vastu mu mõistuse käsule ja võtab mind vangi patu käsu alla, mis on mu liikmetes. Oh mind viletsat inimest! Kes päästab mind sellest surma ihust?» (Rm 7, 22-24). Inimese sisetunne ja mõistus ütlevad: «Jumala käsk on hea. Põhimõtted, mida Piibel õpetab, on õiged. Nõnda peaks elama.» Inimese patune olemus aga ütleb: «Ei taha!» Nõnda seisab inimene valiku ees, kumba häält kuulata. Nagu Paulus ütleb, osutub «patu käsk» «mõistuse käsust» (mõistuse häälest) tugevamaks.

«Patu käsuga» võitlemiseks on inimese tahtejõud liiga nõrk. Vajame jõudu väljastpoolt. Võib-olla küsite: «Kas arvate, et mõni uskmatu pole ennast kätte võtnud ja mõnest pahast harjumusest vabanenud?» Kindlasti on. Jumal on iga inimese varustanud tahtejõuga. Jumal sooviks näha iga inimese juures mitte ainult osalist muutust paremuse suunas, vaid täielikku pattudest vabanemist. Selleks vajab inimene seesmist muutust, uus-sündi. Jumal aitab seda, kes laseb ennast aidata, ta annab lisajõudu.

Mõistes, et see on ainus tee patust vabanemiseks, palus Taavet: «Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim!» (Ps 51, 12). Algas olukorra uuenduseks tuleb Jumalalt, meie ei tohi tema märguandeid ignoreerida, Jumala Püha Vaimu tööle vastu panna. Siis laheneb meie suurim probleem — patuse probleem. Sellega koos lahenevad paljud teised probleemid. «Seepärast, nõnda kui Püha Vaim ütleb: «Täna, kui te tema häält kuulete, siis ärge tehke oma südant kõvaks»» (Hbr 3, 7.8).

ÕNNISTUSEST

Kevadel toimus Rakveres mälestuskivi õnnistamine ja avamine. Rahvast oli koos enneolematul hulgal. Orkester mängis isamaale ja kodule pühendatud viise. Rahvas laulis hardunult kaasa. Mõnegi kaua keelatud laulu laulmisel paljastati pea ja püüti silmanurgast pisar. Opetaja rääkis eluvõitlusest, ohvritest ja väärtustest, mille saavutamiseks need ohvrid toodi. Siis järgnes õnnistussõnade lugemine Jumala nimel.

Seisin ja püüdsin mõista oma soovi olla õnnistatud. Mõista samuti kogunenud rahva soovi saada Jumala õnnistusi. Kas Jumala õnnistused on meile kättesaadavad? Kas nad on meile vajalikud?

Piiblis leidub kirjeldusi konfliktist, mis tekkis kahe venna, Eesavi ja Jaakobi vahel. Selle põhjustas vendade erinev suhtumine Jumala õnnistustesse 1 Ms 25, 27-34 esitatud kirjeldusest ilmneb Eesavi ükskõiksus, isegi hoolimatus õnnistuste suhtes. Vastandina vennale taotles Jaakob õnnistusi kõigest hingest, kahjuks tõsiselt järele mõtlemata vahendite sobivuse üle. Eesav müüs õnnistuse ühe kõhutäie eest, Jaakob ei pidanud sellist tehingut sobimatuks.

Kuid õnnistuse jagamist ei otsustanud ju vennad omavahel! Õnnistused tulevad Jumalalt ja antud juhul pidi need edasi andma vendade isa. Isa aga ei teadnud poegade tehingust mitte midagi ning vaevalt oleks ta nõustunud sellise suhtumisega õnnistustesse.

Aruanne kurvast loost jätkub 1 Ms 27. peatükis. Üksikasjadesse laskumata on näha kaks tõde:

1. õnnistusest võib ilma jääda (s. 35)

2. õnnistused ei ole millejagi asendatavad (s. 36-37).

Mis on üldse õnnistus? See on tohutu hulga hea ülekandmine Jumalalt inimesele. Õnnistus seisneb Jumala ja inimese pidevas kasvavas osaduses. See eeldab ka inimesepoolset osa.

Kes valib sõnakuulmise, sellele on tõesed: «Kui sa tõesti kuulad Jehoova, oma Jumala häält ja pead hoolsasti kõiki tema käsk, mida ma täna sulle annan, siis... kõik need õnnistused saavad sulle osaks ja tabavad sind, kui sa võtad kuulda Jehoova, oma Jumala häält...» (5 Ms 28, 1-14). Nii on õnnistus Jumala

kaitse, tervis, arukus, jõukus, kõrge iga, ühendus Jumalaga, Jumalalt armu saamine, Jumala lähedus, Jumala rahu, terve elu positiivne pool — toit, kehakate jne. «Sest maa, mis joob enesesse rikkalikult sadanud vihma ja kasvatab tarvilist vilja neile, kes seda harivad, saab õnnistuse Jumalalt» Hbr 6, 7. Kõiki neid õnnistusi saab maa inimese jaoks Jumalalt! Peetrus ütleb: «Nõnda nagu Tema jumalik vägi meile on annetanud kõik, mida vajatakse eluks ja jumalaskartuseks...» (2 Pt 1, 3). Aga ta lisab: «Ärge tasuge kurja kurjaga ega sõimu sõimuga, vaid vastupidi, õnnistage, sest te teate, et te olete kutsutud pärima õnnistust» (1 Pt 3, 9).

Jumala kutse tagasilükkamine on sõnakuulmatus. Ja nii peab Jumal kõnelema ka needustest (5 Ms 28, 15-68).

Jumal kutsus otsima Tema õnnistusi, neid vastu võtma, kasutama ja edasi kandma. Ükskõiksus Jumala õnnistuste suhtes võrdub ükskõiksusega Jumala suhtes, aga ka enese tuleviku suhtes. Ükskõikne inimene ei tunne Jumalat ja lahutab end kõige hea allikast. See ilmnes Eesavi ja Jaakobi loost «Sest te teate, kuidas ta pärast küll tahtis pärida õnnistust, aga hüljati kui kõlvatu; sest ta ei leidnud mahti meelearanduseks, ehk ta seda küll silmapisaratega otsis» (Hbr 12, 17). Kõigeks oli aega, isegi nutuks, kuid mitte meelearanduseks. Tihti kohtame inimesi, kes kahetsevad möödunud, nutavad, kuid lükkavad meelearanduse edasi. Seega lükkatakse tagasi Jumala õnnistused.

Jaakob taotles tol korral Jumala õnnistusi vääralt, kuid ta taotles neid püsivalt, igas olukorras. Ta leidis aega meelearanduseks ja palveks ning õppis niiviisi Jumala õnnistusi õigesti vastu võtma ja edasi kandma.

Teie olete kutsutud pärima õnnistusi! «Nõnda siis, mu armsad, otsekui te ikka olete olnud sõnakuulelikud... nõudke oma päästet kartuse ja värinaga! Sest Jumal on see, kes teie tegev, et te tahate ja tegutsete Tema hea meele järele. Tehke kõik nurisemata ja kaksipidi mõtlemata...» (Fl 2, 12-16).

ROLAND LÖHMUS

... ja juulipäikese
ja augustiööde
ja koldeüte järele lõhnab me toitja —
L E I B

Sulen silmad
Sõrmed veerivad
lihtsa pruuni koorukese
salakirju:

M U L D

Muld!

mulla mullaks mullaga

mullata

mullata

R I S T

Rist?

Rist

Ristile

ristil

ristilt

Ristiga

E L U

Elult eluks

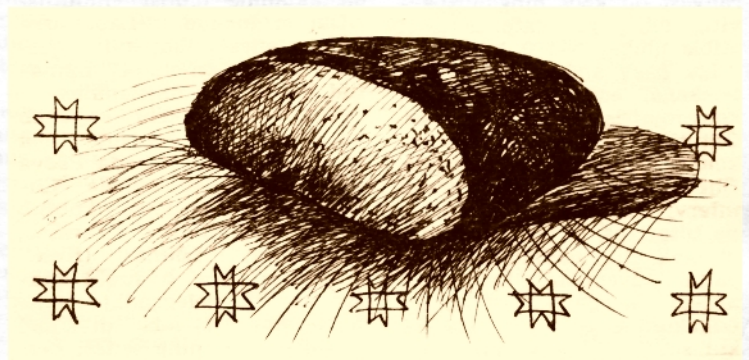
Juulipäikese ja

augustiööde ja

koldekivide järele lõhnab me toitja —

L E I B

P. N.

MEIE SILMAD SAAVAD TEDA NÄHA

We Shall

Behold Him

5.–14. juulini toimus järjekordne, arvult juba 55. Seitsmenda Päeva Adventistide Peakonverentsi istungjärg. Sedakorda kohtuti USA-s Indiana osariigi pealinnas Indianapolis. Kogu maailma adventusklike peret oli esindamas ligi 2500 delegaati 190-st riigist, sealhulgas 38-liikmeline delegatsioon Nõukogude Liidust. Delegatsiooni koosseisus viibis Ameerika Ühendriikides ka 14-st lauljast-mängijast koosnev banduristide ansambel Lvovist. Eesti adventistide pere esindajatena olid kohal SPA Balti Uniooni sekretär Aarne Kriisk ja käesolevate ridade autor.

Tallinn saatis meid ära vih-mavalingute ja põhjamaise jahedusega. Indianapolis võttis aga vastu ligi 38° C leitsakuga ning kuumarabandusest päästsid meid üksnes konditsioneerid nii bussis, millega meid Washingtoni lennujaamast Indianapolisisse sõidutati, kui hotellis ja hiiglaslikus spordikompleksis; kus Peakonverentsi istungjärg toimus. Spordihalli tribüünidele mahutus kuni 61 000 inimest. Enim rahvast oli koos hingamispäeviti, mil jumalateenistustel viibis umbes 50 000 inimest.

Iga päev andis üks kohalik telekanal edasi otseülekannet konverentsisaalis toimuvast. Ohtuti oli aga päevasündmusi kokku võttev uudistaade. Ühes telereporterile antud intervjuus ütles üks naerusuine tütarlaps, et ta pole kunagi oma elus näinud koos nii palju adventiste. Enamusele meilegi delegatsioonist oli see esmakordne elamus kogeda, kui suur on ülemaailmne adventusklike pere.

55-nda SPA Peakonverentsi istungjärgu avamine toimus 5. juuli pärastilõunal. Peakonverentsi presidendi Neal Wil-

soni ja teiste koguduse juhtide kõrval lausus tere tulemast ka Indianapolisi mees William H. Hudnut III. Olulisimaks osaks avapäeva programmis oli Neal Wilsoni tagasivaade möödunud viiele aastale koguduse elus. Kuigi enamat saab alati soovida, on see aeg olnud koguduse jaoks küllaltki edukas. Võib täheldada «hilise vihma» langemist maailma teatud piirkondades, kuid see on alles algus.

Kui möödunud viiel aastal oli põhieesmärgiks võita enim hingi Issandale, siis eelolevatel aastatel on püüd viia adventkuulutus kogu maailma — igasse riiki, linna, kodusse, kus kolme-ingli-kuulutus veel kõlanud ei ole.

Järgnevad päevad tõid kaasa mitmeid tähtsaid otsuseid. Uueks SPA Peakonverentsi presidendiks valiti noorepoolne Carolina Liidu esimees Robert Folkenberg, kes vahetas välja konverentsi ajal 70-ndat sünnipäeva tähistanud Neal Wilsoni. N. Wilson on ülemaailmse adventkoguduse tööd juhtinud 12 aastat ning jätkab nüüd Peakonverentsi presidendi eriabina, omades maksimaalseid viisusi. PK sekretäriks valiti taas G. Ralph Thompson ja laekuriks Donald F. Gilbert, kes täitsid samu ametikohustusi ka möödunud viie aasta kestel. Pensionile läksid mitme divisjoni esimehed, nende hulgas Põhja-Ameerikas koguduse tööd juhtinud Charles Bradford.

55-s SPA Peakonverentsi istungjärg oli uueks täheks Nõukogude Liidu adventkogudusele. Riigis valitsenud poliitiline olukord oli pikki aastakümneid välistanud vahetud koostöövõimalused ülemaailmse adventkogudusega. Esimesed kontaktid taastati 1975. aastal, mil PK sessioon viidi läbi Austria pealinnas Viinis, kus viibis ka Nõukogude delegatsioon. Järgnev aastakümne olulist muutust siiski ei toonud. Läbimurre toimus alles nüüd, kui uutmise käigus on ümber hinnatud kiriku osa ühiskonnas.

Toimunud nihkeid kajastab ka Nõukogude valitsuse luba moodustada Seitsmenda Päeva Adventistide Nõukogude Liidu Divisjon, millesse kuulub 5 uniooni: Balti, Ukraina, Moldaavia, Lõuna (Kesk-Aasia) ja Vene. 5. juulil andsid ka PK delegaadid oma hääle uue, 11-nda divisjoni loomise poolt ning sellest hetkest alates olene ametlikult ülemaailmse adventkoguduse lahutamatu osa.

Mõned päevad hiljem valiti NL divisjoni esimeheks seni

Vene Uniooni esimehe kohuseid täitnud Mihhail Petrovitš Kulakov, sekretäriks P. P. Krusenitski ja laekuriks A. A. Pankov. NL delegatsioon oli PK sessiooni vältel küllalt suure tähelepanu orbiidis, saades osa sellest huvi ja perestroika-vaimustusest, mis Läänemaailmas praegu valitseb. Suuremate ovatsioonidega tervitati ehk ainult Hiina ja Kuuba delegaate.

PK istungjärgu tööpäevade kohta võib öelda, et need olid küllalt pingelised. Hommikul tuli tõusta aegsasti, sest lühike, 15-minutiline muusikaprogramm algas juba 7.45. Järgnev poolteist tundi oli päeva vaimuliku osa kõrgpunkt. Jutulused kajastasid meie vajadust Püha Vaimu järele, loomist ja evolutsiooniteooriat, inimestevahelisi suhteid, mida peaks iseloomustama siiras armastus jpm. Edasi jätkus päev kahe tööistungiga, mille vahele jäi paar tundi lõunatamiseks. Õhtul, pärast lühikest vaheaega, andis divisjonid aru oma tööst. See aruanne algas vastava piirkonna riikide lippude ja rahvarõivaste värvikireva etteastana nng jätkus divisjoni juhtkonna esitlemise ja mõningase infoga. Kava lõppes videofilmiga, mis andis põhjaliku ülevaate koguduse tegevusest kolme-ingli-kuulutuse viimisel rahvastele.

Meeldejäävaimaks oli Vaikse Ookeani Divisjoni tutvustav, väga heal professionaalsel tasemel tehtud film. Kaudid looduspildid Lõunamere saartelt vaheldusid rütmika kirjeldusega evangeeliumi võidukäigust ning taimetoidu reklaami ja paeluva kirjeldusega uuest videofilmist, mis räägib vaatajaile Ellen G. White'i elust ja tööst. Märkimist vääriwad kindlasti Lõuna- ja Kesk-Ameerika programmides osalenute värvikirevad rahvarõivad, mida on sõnades võimatu kirjeldada. Samuti Põhja-Ameerika Di-

visjoni kava efektne lõpp: laserikiirte poolt joonistatud rist, mis kulges ruumilisena vaatajate peade kohal saali sügavusse.

Kõik see kokku oli meeldejääv elamus. Ometi olid mõjuvaimad need arvud, mis jutustasid kolme-ingli-kuulutuse levikust möödunud 5 aasta jooksul, istungjärgude vaheajal. 1984. a. lõpul oli adventkoguduse liikmeid 4,4 miljonit. 31. detsembril 1989. a. kirjutati aruannetes 6,2 miljonit. Programm «1000 lõikuspäeva» täideti edukalt. Adventusklikele on kindlasti meelde jäänud 26. mai 1990. Sel päeval korraldati ristimistalitus kogu maailma adventkogudustes ning kogudusega ühines 117 000 uut liiget. Edukaimad piirkonnad olid traditsiooniliselt Kesk- ja Lõuna-Ameerika. Nende kõrvale tõusis aga Ida-Aafrika Divisjon, kus 5 aasta jooksul võttis kolme-ingli-kuulutuse vastu ligi pool miljonit inimest. Kõiki eelpoolnimetatud arve kommenteerides lausub PK sekretär R. Thompson, et need on märgid «hilise vihma» tööst. Me kuuleme Jeesuse Kristuse tagasituleku samude kaja!

Päevad Indianapolisi möödusid linnutiivil. Viimasel hingamispäeval olid tribüünid taas kümnetest tuhandetest adventusklikest hõivatud. Oli ülev laulda sümfooniaorkestri saatel koos kõigi saalisviibijatega viimast korda Peakonverentsi hümni ning kuulata Robert Folkenbergi hüvastijätusõnu. Kas me viie aasta pärast kohtume veel siin maal või on Kristuse tulekuga lõpetatud selle maa ajalugu ja alanud patuvaba igavik? Täna ei oska me sellele küsimusele vastust anda ja seetõttu kuulutati välja, et 56-nda Peakonverentsi istungjärgu paigaks on valitud Hollandi linn Utrecht.

REIN KALMUS

Esiplaani Indianapolisi Spordihall, kus toimusid 55. Peakonverentsi istungid

At the Sabbath morning worship service Robert Folkenberg (left) and Neal C. Wilson called for church unity as the mantle of responsibility fell upon a new president.

UUS PEAKONVERENTSI PRESIDENT ROBERT S. FOLKENBERG

6. juuli 1990, SPA Peakonverentsi istungjärgu teine tööpäev, pidi andma vastuse küsimusele, kes asub järgnevas viieks aastaks täitma PK presidendi kohuseid.

Selleks meheks valiti 49-aastane Robert Stanley Folkenberg — adventkoguduse ajaloos üks noorimaid mehi sellel ametikohal. Ühtlasi on ta pärast 1901. aastat esimene PK president, kes valiti sellele kohale kohalike koguduste liidu esimehe ametist.

Robert S. Folkenberg on sündinud Puerto-Ricos misjonäri perekonnas. Ta on nel-

jandat põlve jutlustaja ning ka tema poeg Robert on astunud isa jälgedesse. Abikaasa Anita on endise PK laekuri Kenneth Emmersoni tütar.

Vaimuliku hariduse omandas Robert Folkenberg Andrehsi Ülikoolis. Pärast lõpetamist asus ta tööle Inter-Ameerika Divisjoni. Sealse 19-aastase tööperioodi lõpetas ta divisjoni esimehe asetäitjana. Pöördunud tagasi Ameerika Ühendriikidesse, töötas Robert Folkenberg SPA Carolina Liidu esimehena.

Küllap on huvitav teada sedagi, et uus PK president omab kõrgema klassi piloodi tunnistuse ning on laulnud 12-le heliplaadile baritonisoolid nii inglise kui hispaania keeles. Ta valdab vabalt hispaania keelt, mis kergendab tööd Kesk- ja Lõuna-Ameerika Divisjonidega.

Robert Folkenberg valiti PK presidendiks suure häälteenamusega. Lisaks paljudele teistele, oli ka ta ise sellest üllatunud. «Raske on uskuda, et see päev on käes,» lausub ta vahetult pärast hääletamist.

Uut presidenti iseloomustasid tema kaastöölised noore võimeka mehena, kes omab töö organiseerimise ja inimesetega suhtlemise talenti, on teoloogiliselt põhjalik ja tasakaalukas ning vaimulikult tugev.

Ise ütles ta aga nii: «Peaks olema selge, et tõeline Peakonverentsi president on Jeesus Kristus ise. Pole probleeme, mida Jumal ei suudaks lahendada. Temaga suudame me kõik.»

Soovime meiegi uuele presidendile Jumala õnnistusi tema vastutusrikkas töös.

Huvitavaid kohtumisi

KAUAAEGSE SPA PEAKONVERENTSI PRESIDENDI
ROBERT H. PIERSONI ABIKAASA DOLLIS M. PIERSON
(PILDIL KESKEL, VEND KRIISKI KÕRVAL) MEENUTAS
KUNAGIST TALLINNAS KÄIKU NING TUNDIS SIIRAST
HUVI MEIE TÖÖ VASTU EESTIS.

Mie liikumine ei alanud lihtsalt 1844. aastal ega isegi eelnevate aastakümnete jooksul, Kristuse teist tulemist kuulutavate äratusliikumiste ajal. Vaimulikus mõttes ulatuvad meie liikumise juured tagasi mitte ainult protestantliku reformatsiooni aegadesse, vaid ilmsena kristlikule kogudusele alust rajavasse apostellikku perioodi. Me oleme läbi läbi terve kristliku ajastu ulatavast, Jumalast valitud tunnistajate ahela viimasest osast. Iga meie poolt tunnistata-

vat ja kuulutatavat tõe tunnistati algeos juba apostellikus koguduses, enne kui arenes ja kujunes välja suur usust ärataganemine. Me oleme vaid elustanud, taastanud, jätkanud ja täielikumalt avanud neid kadunud või jalge alla talletatud tõdesid. Lisaks neile on Jumal oma Sõnas tänapäeva maailmale määranud erilised tõesed nende erilises «lõpuaja», «viimaste päevade» ja «kohtutunni» tähenduses. Ka neid tuleb nüüd inimkonnale kuulutada.

△ △ △
Selline arusaamine adventliikumise ulatuslikumatest mõtmetest annab meile uusi mõisteid Igavese Evangeeliumi tõe majesteetlikkusest — selle suurusest, ulatusest ja hõlmavusest. See liidab meid vaimus ka tihedamalt Jumala tõelise kogudusega kõikide sajadite kestel. See loob ühtsuse Tema koguduse püüvis, katkematus tunnistamises — alates apostlite ajast kuni suure Ajastute Lõpuni — Kristuse teise tulemiseni — mis just nüüd meie ees seisab.

See annab kindlusetunde, et Tema, kes on siiani juhtinud oma rahvast kõikidel aegadel, viib sama kindlalt meid ka tänapäeval võidule — kui me ainult hoidume Tema ligi ja järgime Tema poolt pakutud juhtimist.

L. E. FROOM

△ △ △

Tegelikult ongi selles seitsmenda päeva adventismi tuum — TUNDA, ARMAS-TADA ja TEENIDA Jeesust Kristust kõigest südamest, kõigest meelest ja kõigest väest.

R. PIERSON

Miks tuleb inimene Jumala juurde?

Miks otsustab üks noor inimene äkki usklikuks hakata? Mis paneb teda muutma oma senist elu, ümber hindama kõiki seniseid väärtusi? Mida õieti inimene Jumala juures leiab?

Seda kõike küsin Ruthilt, tüdrukult, kes leidis oma Jumala vaevalt pool aastat tagasi.

Kuidas ma tulin Jumala juurde? Tegelikult puutusin usuga kokku juba lapsena — mul oli usklik vanaema, kes mind väga armastas ja kes mulle Jumalast rääkis. Kuid ma unustasin selle ja elasin tavalist maailma elu; vahel ainult meenus midagi. Muutused minu elus ja mõtteviisis algasid kuskil eelmise aasta sügisest — umbes sel ajal jõudis mulle teadvusse, kui tühi mu elu õieti on. Käisin palju pidudel, nagu mul kombeks oli, ning äkki hakkasin tundma kohutavat tühjust. Mind hakkas kummitama mõte, et tegelikult olen ma ju poole oma elust ainult pidudel «ringi traavinud», ja mis sellest kõigest kasu on? Tundsin, et olen siin maailmas täiesti mittevajalik ja tühine inimene.

Kord käis peast läbi mõte, et peaksin vist Piibli läbi lugema, ehk leian sealt oma elule rohkem mõtet. Alustasin lugemisega küll ka, aga elu jätkasin ikka samamoodi. Siis kutsus mu sõbranna mind jõuluks enda juurde — teadsin, et sinna tulevad kokku usklikud inimesed — ning mõtlesin kohe, et sinna peaksin tööpoolest minema. Sellel õhtul leidsin üllatusega, et lahendused minu probleemidele on olemas. Hakkas kaduma see tühjusetunne, mis mu elus seni oli valitsenud ning aegamööda leidsin ma enda jaoks Jumala.

Mille poolest erineb Sinu praegune elu sellest ajast, mil Sa veel Jumalat ei tundnud?

Raske on lühidalt öelda, mille poolest just, aga muutused on suured. Kõigepealt on mul nüüd olemas kindlussetunne; ma tean, et minu elul on mõte ja eesmärk, et igal juhul on olemas keegi, kes minust hoolib. Kui ma varem mõtlesin ja tegutsesin ikka ise, oma tunnete järgi, siis nüüd ma alati enne palvetan ja siis otsustan. Ja ma tunnen täiesti ilmselt, et Jumal tööpoolest juhib minu elu.

Samuti võin öelda, et Jumal on minult ära võtnud paljud harjumused, mis mulle enne meeldisid. Ma armastasin ennast värvida, kõrvarõngaid kanda ega kujutanud näiteks kuidagi ette, kuidas on võimalik, et ma laupäeviti telemekat ei vaata. Nüüd olen õnnelik, et saan seda aega paremini kasutada. Ka ei kuluta ma enam aega lihtsalt niisama hulkumisele, nagu seda varem tegin. Võiks vist öelda, et väärtushinnangud minu elus on täiesti muutunud — see, mis mind enne huvitas, tundub nüüd vastuvõetamatuna.

Nagu ma aru olen saanud, ei tähenda usklik-olemine Sinu jaoks vaid ühel päeval nädalas kirikuskäimist. Mida üldse tähendab Sinu jaoks usk?

Asi ei seisa ju kirikus, vaid selles, et sul on Jumal. Kui elada nii, et käia vaid korra nädalas kirikus, siis pole see minu meelest üldse usk. Ka sellest on vähe, kui sa ainult usud, et Jumal on olemas. Usk peab sind muutma. Minu meelest on usklik inimene

vaba inimene. Ja veel — rõõmus inimene. Mul on selline tunne, et paljud pole ise veel tõeliselt kogenud seda Jumala armastust, millest nad räägivad. Kuidas saab olla usklik ja käia koguaeg ringi morni ja tõsise näoga? Armastus peab ju ometi välja paistma!

Kas Sul on usu pärast ka raskusi tekkinud?

Alguses, kui ma usklikuks sain, tekkis üldse millegipärast palju selliseid probleeme, millega ma varem polnud kokku puutunud. Iga kord, kui ma midagi halvasti tegin, hakkas see mind piinama. Üldse pean ma ütlemä, et varem ei kuulnud ma endas kaht häält võitlemas, aga just siis, kui hakkasin usu vastu huvi tundma, hakkasin ma kuulma ja tundma, kuidas minu sees käib võitlus hea ja halva vahel. Muidugi, neid probleeme saab lahendada nii, et lihtsalt püüan õigesti, Jumala tahtmise järele otsustada ja elada.

Millised on Sinu tulevikuplaanid?

Oi, see on nii keeruline, et ei oskagi vastata. Kuni selle aasta kevadeni mõtlesin, et lähen õppima tantsujuhtimist. Nüüd aga olen sellest mõttest loobunud, sest tean, et see poleks minu usuga täielikult kooskõlas ja pealegi saaks tantsust mulle ebajumal. Nii mul siis praegu konkreetseid plaane polegi. Arvan, et pean lihtsalt palvetama, et Jumal juhataks mulle õige elukutse. Ma ei tahaks, et ma peaksin hiljem oma vale valiku pärast liigseid probleeme üle elama. Üldiselt tahaksin teha midagi, millest Jumala tööle kasu oleks. Tahan käia Jumalaga käsikäes. Ilma Temata ei kujuta ma oma elu enam lihtsalt ette.

Aitäh Sulle, Ruth!

Küsitles HELME SILVET

Sellest räägiti ja sellele mõeldi Seitsmenda Päeva Adventistide Balti Uniooni laagris Pärnumaal Seimanis 22.—24. juunil.

Meenutati aega, mil Jumalast tunnistamine oli seegi, kui mindi kirikusse. Tõdeti, et praeguseks on sellest vähe. Millist suhtumist ootab meilt siis Jumal, et Ta saaks meid kasutada evangeeliumitöös, küüsti? Vastusena toodi eeskujuks prohvet Jesaja. See mees nägi kord nägemuses Issandat istumas oma suurel ja kõrgel aujärjel. Väljendades oma tundeid säärase ilmutuse puhul, ütles Jesaja: «Häda mulle, sest ma olen kadunud! Sellepärast et ma olen roojane mees huultelt ja et mu silmad on näinud kuningat, vägede Jehoovat!» Jes 6, 5. On vääri arvata, et Jumala teenimine ei puuduta teenijaid endid. Tõeline religioon hävitab meie oma mina.

Mõned inimesed ootavad vaid Jumala inglite ilmumist oma elus ja peavad ainult taolisi kogemusi Taevasest Isast tunnistamise väärilisteks. Jesaja teenimise aluseks oli midagi muud kui Halleluuja-hüüded. Ta tundis end patuse, surnud olevusena püha Jumala kõrval. Kuid just nüüd võis Jumal kõrvaldada Jesaja patustüü nii, et tal tekkis seesmine valmisolek ja soov teha evangeeliumitööd: «Ja ma kuulsin Issanda häält küsivat: «Keda ma läkitan? Kes meilt läheks?» Ja ma ütlesin: «Vaata, siin ma olen, läkita mind!» (Jes 6, 8). See jõud, mis võib aidata meil täna heita pilk meie kõige varjatumatesse hingesoppidesse, on Püha Vaim. Kui igatseme olla puhastatud oma puudustest, on Jumalal kerge rahuldada ka meie soov olla Tema tunnistajaiks. Selleks, et puhataks saada, peame aga paljastama oma olemuse Jumala ees. Alles siis võib Tema anda meile täie arusaamise tunnistuse vajalikkusest, panna meie suhu õiged sõnad ja muuta meie kõne isikliku elu kaudu veenvaks.

«TEIE OLETE MINU TUNNIS- TAJAD, ÜTLEB JEHOOVA»

Jes 43,10.

Selliste mõtetega avas laagri Tallinna pastor Danil Reband. Kuulajaiks olid lüüdlased, lätlased, valgevenelased, eestlased. Suhtlemiskeeleks laagris kujunes seetõttu vene keel.

Reedeõhtuses lõkkeringis, mida juhtis Viktor Nõmmik Narvast, oli võimalus kaasa elada mitmetele kogemustele uuestisünnist. Mõnele oli pöördumise esmaseks impulsiks olnud sõprade kristlik eeskujude, teisele näiteks õigeusklik vanavanem, kes ei käinud kirikus, kuid kelle põhimõtteks oli armastus, ausus, headus kõigi vastu. Juba siiski oli näha, kui oluline on inimesteni viia mitte tõe teooriat, vaid läbielatud tõe.

Selle tõsiasja illustreerimiseks tõi Läti Adventkoguduse noorteuht Rekis oma hingamispäevahommikus sõnavõttus näite mehest, kes hakkas paati ehitama. Varsti ilmus kuskilt teine mees, kes heitis ehitajale ette, miks ta nii ehitab. «Ääred tuleb teha kõrgemad!» Mees toimiski tema näpunäidete kohaselt. Teine mõõdamineja leidis, et paadi nina peab olema lühem ja ümaram. Nõuandjaid ilmus veelgi. Mees püüdis kõike arvesse võtta. Kui ta lõpuks valmis paadi vette lükkas ja ise sisse istus, läks paat ümber. Tuli välja, et need, kes ehitajat oma nõuga aidata püüdsid, olid küll mitmeid kordi näinud, kuidas paati ehitati, kuid polnud seda kunagi ise oma kätega teinud. Nii on tõe tõest kõnelemine palju kordi veenvam siis, kui oleme selle õigsust ka igapäevases elus kogunud.

Laagri kulminatsiooniks oli kindlasti kümne Läti noore ristimine Balti Uniooni noorteuhi Andris Arinši poolt. Originaalne oli pühalikule talitusele eelnenud «eksam», milles tuli pantomiimi vahen-

dusel ära tunda kõik kümme käsku. See nõudis taibukust nii eksamineerijailt kui eksamineeritavalt.

Usun, et paljud seekordset laagrist osavõtjad said taas uue impulsi Jumala teenimiseks. Pühast Vaimust inspireeritult on preester Hesekiel kirja pannud sõnad, millega Jumal pöördub inimese poole, kes on tõe vastu võtnud: «Kui sa kuuled sõna minu suust, siis sa pead neid hoiatama minu poolt» (Hes 33, 7). Siit näeme, et kristlased on vastutavad mitte kristlaste saatuse eest. Tõeliselt tõukejõuks, mis sunnib meid kõnelema Jumalast, jääb aga armastus Jeesuse vastu, kes meie patude tõttu «ei arvanud saagiks olla Jumalaga ühesugune, vaid alandas iseennast ristisurma ni» (Flp 2, 6,8).

Laagri ideed kajastas hästi inglisekeelse tekstiga rinnamärk, mille omanikuks sai ligikaudu sada kaheksakümneend osavõtjat. Märgi sümbolika keskseks kujundiks on punane roos, mis on tärganud kuivusest lõhenenud pinnasest ja sümboliseerib Jumala armastust, mida võib veel leida patust laastatud maal. Roosi taustaks on rist, mis viitab sellele, et armastusest Jeesuse vastu on kristlane valmis pühendama oma elu Jumala teenimisele. Risti taustaks olev sinine taevastäht sümboliseerib Püha Vaimu, mis juhib ja annab meile märku, kuidas olla paremad tööriistad oma Issanda kätes. Roosi varrele kinnitub neli rohelist lehte. Nendega on mõeldud Eestit, Lätit, Leedut ja Valgevenet. Tänavune laagri Pärnumaal oligi nende nelja vabariigi omavahelise koostöö üheks esimeseks samuks.

KAJA KASVAND

Telgid jõekaldal

Juuli teises pooles toimus Piusa jõe maaliselt kaunis ürgorus seminarilaager. See oli mõeldud eelkõige neile, kes soovisid ligemalt tutvuda adventkoguduse õpetustega ja kandis deviisi «TÕDE NAGU SEE ON JEEUSUSE». Teretulnud olid kõik teised, kes vaid huvi tundsid.

Kui kogu selle laagri tegevuse, tunded ja mõtted ühte sõnasse kokku võtta, siis oleks selleks sõnaks ARMASTUS. Just selline õhkkond valitses kokkutulnute seas; armastus üksteise vastu ja armastus Jumala vastu. Jumala armastus meie vastu väljendus lisaks kõigele ilusates ilmadest ja kaunis looduses meie ümber.

Palju noori, neide ja noormehe, oli kokku tulnud pea kõigist Eestimaa paigust. Selle nädala kestel, mil laagris olime, saime vastuse väga paljudele eluprobleemidele ja meid huvitavatele küsimustele. Igal päeval oli kolm loengut. Sisukat käsitlemist leidsid sellised teemad nagu Vana Testament, Uus Testament ja Jumala käsk, pühamu ja 2300 õhtut-hommikut, patt ja uussünd, Jumala kolmainsus, 1000-aastane ajastu, hingamispäev, piibellik käsitlus surematusest, prohvetikuulutamise vaim, tervishoid, kümnis, kiriklikud talitused, kolmeingli-kuulutus, Jeesuse teine tulek.

Ainet mõtisklusteks andsid ka omavahelised vestlused ja Piibli õppetükk Jeesuse elust. Kahel õhtul jagati muljeid vastlõppenud SPA Peakonverentsist Ameerika Ühendriikides. Loomulikult ühendas kõike seda rõõms, südamest tulev siiras lauluviis.

Loengute vaheajal jätkus külluses tegevust nii väikestele kui suurtele. Õhus võis kuulda peale putukat sumina veel lendavate tennispalli-

de ja võrkpallide vuhinat. Ja kui üksikult pallimängimisest tüdineti, koondati read ning toimus üks vahva «Rahvastepalli matš».

Kui päev õhtusse veerema hakkas ja sääsed liialt pinisema kippusid, tulime kokku laagrilõkke ümber või kamina äärde, kus istusime hilisööni. Rääkida oli üksteisele vägagi palju. Sellest, kuidas meist usklikud on saanud ja miks oleme just adventkoguduse valinud. Tõeliselt liigutasid südant läbielud ja juhtumid elust, kus oli tunda Jumala kaitsvat kätt. Nii mõnigi leidis siis aega keskendumiseks endasse, et eneselt küsida: Kuhu oled sa oma eluga jõudnud? Mis on su sihiks? Nii mõnigi tegi otsuse, et siitmaalt ja mitte enam; et nüüdsest kuulub mu elu Jumalale.

Siis, kui saabus hingamispäeva pealeõuna, jõudis käte ka viimane loeng teemal «Leping Jumalaga».

See oli tõesti imeline laupäeva õhtupoolik! Kõrkjad sahisid pehmes tuules ja Piusa jõgi voolas oma lõputut voolamist... Üksteise järel astusid jõkke need 16 noort inimest, kes tegid lepingu Jumalaga ristimistalituse läbi. 16 uut nime kanti taevainglite-poolt Eluraamatusse ning me igaüks võisime käegakatsutavalt tunda Jumala ligiolu meie südames. Seda imelist päeva on võimatu unustada; niivõrd kordumatuna oma pühalikkuses jääb see kindlasti meelde kogu eluks.

Päevad möödusid omasoodu ja sisutiheda nädala järel saabus ka pisut nukker hetk lahkumiseks. Kuid me lahkusime täies teadmises, et ehkki vahemaad meid lahutavad, oleme Jeesuse Kristuse armastuses siiski alati koos.

Olavi Rouhe

5. ARUANNE

JEEBUSUSE

USUST

(Algus «Meie Ajas» nr. 1(7))

«Faktilised väited Jeesuse kohta on huvipakkuvad, kuid need ei rahulda meid,» kirjutas üks tuntud evangelist. «Lõplikult on vastus, mille anname küsimusele «Kes on Jeesus Kristus?» usu vastus.»

Jeesuse tunnistamine Issandaks ei tähenda lihtsalt teoloogilise dogma või keskse kristliku teooriapunkti nõustumist. Küsimus on väga isiklikus asjas. Kristus Jeesus ei ole Piibli põhjal ainult universumi Issand, mitte ainult selle maailma Issand, mitte üksnes Vana ja Uue Testamendi Issand, mitte ainult kiriku või koguduse Issand. Ta on — nii nagu Toomas

oma tunnistuses ütles — «minu Issand ja minu Jumal».

Jeesuse tundmise saladus on tegelikult Jumala tundmise saladus, kelle tundmine on võimalik ainult evangeeliumi vahendusel, usu kaudu. Jeesuse tundmise saladusele aupaklikult lähenedes ja selle üle mõtiskledes jõuame Piibli selle põhitõeni, mille kohta on öeldud nii:

«Päästmine põhineb ainoüksi meie Issandal ja Päästjal Jeesusel Kristusel... Seetõttu on otsustav meie side Jeesusega. Mitte miski asi ei saa seda korvata. Kristus on oma põhiolomuselt side elava isikuga. See põhimõte on kogu kristluse süda. See on igavese evangeeliumi kese... Seetõttu jääb igasugustest vaidlustest kõrgemale tõde: Ainult üks päästab — Jeesus Kristus. See on kõigi tõdede Tõde.»

JEEBUSUSE SALAJANE VASTANE

«Kui keegi lööb sulle vastu põske, löö talle tagasi vastu põske,» öeldakse Anton LaVey poolt koostatud «Saatana piiblis», kus kõik ristiusu tõed on pööratud peapeale. LaVey juhhib keskusega San Franciscos paiknevat «saatana kogudust», kes omab kõiki ametlikult registreeritud uskkonna õigusi — kaasa arvatud luba ristida, laulata ja matta.

«Ma olen liidus kuradiga,» lausub saatana koguduse ülempreester reporteritele. «Voite võrrelda mind paavstiga. Tema väidab, et ta esindab Kristust; mina väidan, et esindan Luciferi. Olen uhke selle erinevuse üle. Minu kogudusega liitujad muutuvad järjest halvemaks, sest nad õpivad olema halvad mõjusel viisil.»

Kümned tuhanded liitusid kohe pärast asutamist selle saatana avalikku teenistust viljeleva ühingu, kelle kümnes põhipunkt kõlab nii: «Ütle endale: «Mina olen iseenda teenija.»

(Järgneb)

Külvidest ja lõikustest

Mitmedki meist pole veel unustanud aega, mil me külvasime mulda seemned, lootes heale suvele ja rikkalikule saagile. See oli alles äsja! Nüüd näeme, et pisikestest seemnetest on saanud küpsed viljad. Mõni meist ütleb ka sellel sügisel: «Vaadake, milline suur kõrvits kasvas minu istutatud taimest!»

Sõnad «külv» ja «lõikus» avavad erinevad mõisted ja aja, kuid on omavahel lahutamatu seotud. Piibel ütleb: «... et niihästi külvaja kui lõikaja ühtlasi saaksid rõõmutseda» Jh 4, 36. Rõõmustada hea saagi, ühise töö üle, sest ilma külvita pole ka lõikust. Seejuures polegi kõige tähtsam, kui palju külvatakse, vaid mida külvatakse ja kuidas. Sügav tõde — «Mida inimene külvab, seda ta ka lõikab!» — pole kaotanud tänapäevalgi aktuaalsust.

Kui palju ei külvata ise leivavilja, vaid ostavad leiva poest, oleme me kõik oma sõnade ja tegudega aktiivsed külvajad. Tegelikult eksisteerib kolm valdkonda, kus inimene osaleb nii külvis kui lõikus: isiklik elu, perekondlikud ja ühiskondlikud suhted ning globaalne sfäär.

Ajaloo on olnud inimesi, kiireid ja skandaalseid külvajaid, kelle külvil järel on inimkond lõiganud paljude aastakümnete jooksul pretsedendit vilja. Inimkonna külvil

musti jälgi võib täna näha igal pool: maa peal, maa all ja kosmoses. Umbrohtu pole täis ainult aed ja põllud, vaid ka paljude meie kaasaegsete süda ja hing.

Iga inimese isiklik elu omab suurt tähtsust esmalt inimese enda jaoks, kuid ühtlasi kogu ühiskonna jaoks. Vanasõna ütleb: «Nooruses külvad halva harjumuse, vanaduses lõikad halva iseloomu.» Piibel räägib, et igaühel on kaks võimalust: «Kes külvab oma lihale, see lõikab lihast kadu; aga kes külvab Vaimule, see lõikab Vaimust igavest elu» Gl 6, 8.

Kord sai üks poiss emalt ülesande kaevata üles väike peenar. Poiss tahtis töö nii kiiresti kui võimalik kaelast ära saada ja kasutas natuke kavalust. Ta raius ettejuhtuvad umbrohujuured labidaga katki, pildus laiail ja raputas mulda peale, et ema ei näeks. Seejärel külvati peenrale porgand. Arvasite õigesti, et peenral kasvas varsti rohkem umbrohtu kui porgandit.

Meie perekonna ja ühiskonna probleemid on selle peenra sarnased. Selles pole vaja kedagi veenda. Juba vanaaja prohvet Jesaja märkas seda tõsiasja ja väljendas tabavates sõnades: «Maa on rüvetunud oma elanike all, sest nad on üle astunud käsuõpetusest, muutnud seadusi, murdnud igavese lepingu» Jes 24, 5.

Kui kõneleme lõikusest

maailma mastaabis, meenuvad kohe Jeesuse sõnad: «Tõstke oma silmad üles ja vaadake põlde, et need on valged lõikuseks» Jh 4, 35. Jeesus rääkis maa peal elades inimestele palju tähendamissõnade keeles. Ka selles salmis kohatame võrdumite keelt ning kui teksti lahti mõtestame, saame teada järgmist: «Tõstke silmad ja vaadake inimkonna olukorda ja maad, mis moodi see välja näeb. Kas see ei tunnista ajastu lõpust!? Jeesus on valmis tulema, et võtta enesega need, kes on valmistunud.»

Kui kaua jääb veel oodata? Pisut, Jeesus ütleb meile: «Vaata, ma tulen nobedasti! Õnnis see, kes peab selle raamatu ettekuulutuse sõnu» Ilm 22, 7. Et nendes sõnades poleks kellelgi mingit kahtlust, andis Jeesus apostel Johannesele nägemuse: «Ja templist väljus teine ingel ning hüüdis suure häälega sellele, kes istus pilve peal: «Pista sirp sisse ja põima, sest lõikusaeg on tulnud, maa lõikus on ju valminud!» Ilm 14, 15.

Jeesus ütleb sellega sulle ja mulle: «Räägi kõigile, mida ma sulle olen rääkinud. Räägi saabuvast koidust. Räägi sellest, et nad hoolsalt otsiksid kogu tõde ja tõelist usku ning hoiaksid sellest kõvasti kinni. Räägi inimestele imelisest maast, mille ma valmistan kõigile, kes mind armastavad. Ütle neile, et ma sooviksin neid enda juures näha.» «Tule!» ja kes seda kuuleb, ütle «Tule!» ja kellel on janu, tulgu; ja kes tahab, võtku eluvett ilma hinnata» Ilm 22, 17.

Kas võib Jeesus leida veel liigutavamaid sõnu, et väljendada oma armastust meie vastu ja soovi, et oleksime Temaaga?

Kuid Piiblis on ka teistsugune fraas, täis kohutavat ahastust ja lootusetust: «Lõikus on lõppenud, suvi on möödunud, aga meid ei ole päästetud» Jer 8, 20.

Jumal kutsus meid mõtlema, «meie päevi arvestama, et me saaksime targa südame» Ps 90, 12.

VIKTOR NÕMMIK

Kirju teie ettepanekute, küsimuste ja sooviga

tellida «Meie Aega» ootame toimetuse aadressil

— 202 400 Tartu, Linda 9.

Väljaandja: SP Adventistide Eesti Liit

TOIMETAJA: MALL VAHTRAMÄE

TOIMETUS: 202 400 TARTU, LINDA 9, TEL 2 84 43.

Trükiarv 14 000

Hind 30 kop.

Trükitud trükikojas «Täht»

Võru, 202 710. Tell 2105.